خبر

اصناف در «شهروند و مافیا»

سری جدید مسابقه «شهروند و مافیا» با دکور و آیتم‌های تازه در حال تولید است. از این رو سیدمحمدرضا خوشرو، مدیر شبکه نسیم به همراه احمد لنگرودی، مدیرتولید و امیرعباس اشرف، مدیر تامین برنامه این شبکه با حضور در محل ضبط برنامه از روند تولید آن بازدید کردند. در این بازدید خوشرو مطرح کرد: با توجه به رسالت شبکه نسیم در ایجاد سرگرمی در کنار فضایی شاد، در فصل اول شهروند مافیا تلاش کردیم با یک طراحی جدید و اضافه‌شدن بخش‌هایی از قبیل اتفاقات پشت‌صحنه و حضور افراد عام در چنین فضایی، در کنار هم چیدمانی را ارائه دهیم تا مخاطبان با علاقه بیشتری این مسابقه را دنبال کنند. مدیر شبکه نسیم افزود: برنامه‌ای نظیر شهروند و مافیا سبب می‌شود تا در یک نشست دوستانه برای پیداکردن شهروند یا مافیا علاوه بر سرگرم‌کننده‌بودن آن، شرکت‌کنندگان با استدلال‌هایی که مطرح می‌کنند، اعتمادبه‌نفس و بیان خود را تقویت کرده و تکنیک‌هایی از این قبیل را به مخاطب آموزش دهند. در فصل اول که هم‌اکنون در ۳۷ قسمت روی آنتن این شبکه است سعی شده تا با بار نمایشی و طنز و استفاده از آیتم‌های پشت‌صحنه اوقات مفرحی برای بینندگان ایجاد شود. این برنامه، روزهای زوج ساعت ۲۱ و ۳۰ دقیقه از شبکه نسیم در حال پخش است. همچنین فصل دوم این مسابقه به نقد اجتماعی پرداخته و در فصل سوم با دعوت از اصناف و کاراکترهای مختلف پخش خواهد شد.

زاویه

سختی‌های تدوین یک کار طنز

حامد صنوبری تدوینگر طنزستان درخصوص سختی‌های کار تدوین به جام‌جم می‌گوید: من از سری قبل با تیم همراه بودم. این برنامه طی فراز و نشیبی که داشت، حالا به پخش رسیده‌است. در این فصل از برنامه، تیم کارگردان و تولید عوض شده و دوباره در حال تولید هستیم. جای چنین کار طنزی در کنداکتور تلویزیون خالی بود و باید روی این مسائل بیشتر کار شود تا حال و هوای مردم بهتر شود. تدوین این کار سختی‌های خاص خود را دارد. تقریبا در ۲۴ ساعت، ۱۵ ساعت پای باکس هستیم. یک تیم تولید داریم که هم تدوین و هم کارهای ویژوال را انجام می‌دهند. اولین کار من با یزدان فتوحی است اما هر کسی با او کار کرده، می‌گوید ویژگی او حرفه‌ای بودن است. وی ادامه می‌دهد: آقای فتوحی تلاش می‌کند کار را درست درآورد. حال و هوای خوبی دارد و چیزی باعث کندی کار او نمی‌شود. با آقای تاجیک هم زیاد کار کردم که در این زمانی که طنزستان را با او کار کردم، پای کار بوده‌است. این برنامه قرار بود سیتکام و نمایشی باشد اما آقای فتوحی و دیگر نویسندگان آن را به یک کار متصل تبدیل کردند که به نظرم جذابیت‌های خاص خود را دارد.

شاهد طنز آیتم است و هم می‌تواند آن را دنبال کند. قصه در خانه دهه شصتی و با محوریت شخصیت دو نفر به نام‌های جهانگیر و صفدر اتفاق می‌افتد. صفدر یک مجرد سن و سال‌دار است که علاقه به ازدواج دارد و قصه از سمتی شروع می‌شود که می‌خواهند برای صفدر زن بگیرند. قصه‌های در حاشیه این ماجرا در بخش‌های مختلف اتفاق می‌افتد. همه اینها به قصه‌ای نزدیک می‌شود که جهانگیر و صفدر روایت می‌کنند. حتی وقتی صحبت از جنگ و جبهه می‌شود، نگاه جدید و متفاوتی را وارد می‌کنیم. جهانگیر که خودش در حال تولید و پخش فیلم است، ناچار می‌شود به جبهه برود. خود خانواده‌ها می‌خواهند در همان حال و هوا یک سفر بروند و قصه شکل می‌گیرد.

درواقع برنامه ترکیبی از سریال و برنامه آیتمی است. نمی‌توان آن را سیتکام یا آیتم صرف نامید؛ ترکیبی از هردو است.

تماشای ۱۱۰ قسمت طنز

تاجیک تاکید می‌کند: در فصل قبل یک اجرای کمدی از استان‌ها داشتیم اما حالا خود بازیگران وارد لوکیشن ما می‌شوند و هنرشان را به نمایش می‌گذارند. در حقیقت در متن قصه اتفاق می‌افتد. این سری را باید فصل اول دانست، چون به‌طورکلی فضای آن تغییر کرده و یک کد جدید برای این مجموعه ایجاد شده‌است. هرفصل ۱۱۰ قسمت ۳۸ دقیقه‌ای است. تاکنون ۱۰ قسمت ضبط شده و اولین قسمت نیز شب ۱۳ رجب روی آنتن رفت.

وی با اشاره به عوامل برنامه می‌گوید: یزدان فتوحی، کارگردان برنامه است که دستی بر نوشتن هم دارد و کارهای آیتمی و سریالی انجام داده‌است. طراحی‌های جدید هم با خلاقیت او و تیم نویسندگان است. سرپرست نویسندگان نیما حسن نیاست که در آیتم‌نویسی باتجربه است. حمید برزگر، احمد پارسا و شاهرخ باقرنژاد، داوود روستا و نیما نافع از دیگر نویسندگان مجموعه هستند. یزدان فتوحی هم در نگارش و کلیت کار کمک کرده‌است. مدیر تصویربرداری خسرو دادگر، مدیر صدا حمید یاریندپور و دستیار اول و برنامه‌ریز فرشاد ارج است.

مشاوره‌های خوبی از دکتر لنگرودی، مدیر تولید شبکه و دکتر خوشرو مدیر شبکه داشتیم که در پیشبرد برنامه بسیار کمک‌مان کرد.

مکث

گفت‌وگوی «جام جم» با یزدان فتوحی، کارگردان «جورچین»

خوشحالم من را با «خنده‌بازار» می‌شناسند

ساخت طنز در رسانه‌ای مثل تلویزیون که مخاطب عمومی از همه سنین دارد، کار ساده‌ای نیست. شاید روزگاری «پاورچین» مخاطبان طنز را پای تلویزیون می‌کشاند اما در چند سال گذشته «خنده‌بازار» توانست این کار را بکند. خلق یک زبان جدید در این مجموعه توانست سطح سلیقه مخاطب را هم جابه‌جا کند. طنزستان را هم باید جزو همین برنامه‌ها دانست که درست مانند خنده‌بازار یک کار ترکیبی - آیتمی بود. این مجموعه طنز در فصل جدید خود با نام جورچین روانه آنتن شده‌است. این فصل با سری‌های قبل یک تفاوت مهم دارد که همان قصه واحد است. «جورچین» حالا یک روایت واحد دارد که شخصیت‌های مختلف را به هم گره می‌زند. کاری که با وجود جذب بیشتر مخاطب، سختی‌های بیشتری هم دارد. به بهانه صحبت درباره ساخت جورچین با یزدان فتوحی گفت‌وگو کردیم.

یزدان فتوحی، کارگردان این سری از «طنزستان» که با نام جورچین روی آنتن رفته، درخصوص تغییرات برنامه به جام جم می‌گوید: طنزستان به دو سری قبل ربطی ندارد و به‌کلی یک ماجرای دیگر است. کاری است که پخته‌تر شده و به شکل سریال - آیتم است. شخصیت‌هایی ساخته می‌شود و مردم به آنها ارتباط برقرار می‌کنند که در کل همه‌شان خط و ربطی به یک قصه واحد پیدا می‌کنند. کار سختی است چون در آن واحد اتفاق می‌افتد و حین ضبط، برخی تغییرات را اعمال می‌کنیم. مثلا ممکن است بگوییم فلان بازیگر که در یک بخش دیگر بوده، برای جذابیت بیشتر وارد قصه اصلی شود. این یکی از سختی‌های کار بود.

قصه دهه ۶۰ انگیزه‌ای برای انتقال محتوا

وی ادامه می‌دهد: به نظرم الان وقتش است نسل جدید با آن ارتباط برقرار کند. چون کارهایی که صورت می‌گیرد به همراه فضای مجازی باعث شده کمدی‌هایی سخیف ایجاد شود و خود کمدی تقریبا از بین برود. در واقع ما بیشتر به سمت طنز کلامی رفته‌ایم که به نظرم هجو است. اما در این کار کمدی موقعیت را جلو می‌بریم. در واقع هیچ‌گونه کمدی کلامی وجود ندارد. ما شاهدیم برخی مردم و نسل جدید به چیزهایی می‌خندند که خیلی مواقع اصلا خنده‌دار نیست اما کمدی موقعیت، کار سختی است. دهه ۶۰ یک حسنی که داشت و از آن دور شده‌ایم، گرمای خانواده و دیدن فیلم و تلویزیون بود. ما این را به نوعی به شکل یادآوری به مردم نشان می‌دهیم که هنوز هم می‌توان آن را داشت. این روزها وقتی یک دورهمی خانوادگی پیش می‌آید، همه سرشان در گوشی است. ما در خلال قصه دهه ۶۰ نقبی به الان هم می‌زنیم. می‌گوییم شاید آن زمان چنین چیزی نبوده اما به هر حال بازی بوده و یک اصولی هم در کنار آن رعایت می‌شده‌است. اصولی مثل احترام به حرف پدر و مادر که تلاش می‌کنیم در این قصه روایت کنیم.

وی در خصوص علت رفتن به سمت قصه دهه ۶۰ می‌گوید: من داستانی نوشته‌بودم که برای دهه ۶۰ بودم و زمانی که شاگردانم یا بچه‌های نسل جدید خواندند، می‌گفتند مگر چنین ماجراهایی وجود داشته‌است؟ درواقع احساس کردم این شکاف بین نسل‌ها ایجاد شده و زمان آن است که دوباره به سمت ساخت موضوعی این چنینی برویم.

برای همین سراغ این قصه رفتیم که هم‌نسلان ما تجدید خاطره کنند و در عین حال، نسل جدید متوجه شوند برخی چیزها محدودیت داشته و در آن محدودیت‌ها چطور می‌توانستیم خوش باشیم.

شاید در قسمت‌های اول نبینیم اما به مرور این مشخص می‌شود. آن زمان ما برای غذا خوردن باید صبر می‌کردیم چون باید در صف نان می‌ایستادیم. الان سریع زنگ می‌زنیم و همه چیز آماده می‌شود.

ما را با «ساعت‌خوش» مقایسه می‌کردند

فتوحی عنوان می‌کند: نسل فعلی برای رسیدن به اهداف خودش هم صبری ندارد. نویسنده‌های جدید و جوان هم گاهی ابراز علاقه به نوشتن می‌کنند اما می‌بینم که تحمل این را ندارند که به مرور بتوانند به یک متن پخته برسند. ما این دوران را در درون‌مان گذرانده‌ایم که برای هر چیزی صبر کردیم. این مسأله مهمی است که نباید از آن به راحتی گذشت. حتی در خانواده‌ها همه چیز تقسیم‌بندی شده‌بود. الان چیزی به نام مسئولیت وجود ندارد و شاید به همین دلیل است که کار جلو نمی‌رود. حالا ما تلاش کردیم در زیر لایه متن این موارد را به بیننده بگوییم. این موارد شاید در چند دیالوگ یا یک اکت باشد که تاثیرگذارتر است. به نظرم مردم با این مجموعه ارتباط برقرار می‌کنند.

کارگردان جورچین در خصوص مقایسه کارهای حرفه‌ای‌اش با خنده‌بازار می‌گوید: خنده‌بازار جزو افتخارات کاری من است و اگر مقایسه شود، مشکلی با آن ندارم و به آن افتخار می‌کنم که توانستیم در خلال آن حرف‌های بزرگی بزنیم. به خنده‌بازار هنوز هم علاقه دارم و در کارهایم به آن فلاش‌بک می‌زنم. همان دوران ما را با «ساعت‌خوش» مقایسه می‌کردند. علت اصلی هم ذات آیتم است. البته برخی تصور می‌کنند آیتم چیز ساده یا سبک است. اما سخت‌ترین کار دنیا آیتم‌سازی است. دلیل هم این است که فیلمنامه سینمایی کمدی هم بالای صد آیتم است که با یک نخ تسبیح به هم متصل شده‌است. در جورچین هم یک‌سری سکانس است که نسبت به یک ماجرایی وصل و به یک قصه واحد تبدیل می‌شوند. ذات آیتم همین مقایسه با آیتم‌های دیگر است که به نظرم بد نیست. اتفاقا خوشحال می‌شوم که تا اسم من بیاید، یاد خنده‌بازار بیفتند. وی در خصوص خلق زبان جدید در آثاری مثل خنده‌بازار و احتمال تکرار آن در جورچین ادامه می‌دهد: برخی موارد چنین اتفاقی می‌افتد چون در خود خنده‌بازار خلق اسامی دست من بود. مثلا ماجرای اویروق به عنوان واحد پولی از سفر من به آلمان بود که می‌دیدم آنجا به یورو لفظ اویرو را می‌گفتند. اما در جورچین دنبال رئالیسم جادویی هستیم که بخش رئال و واقعی بیشتر است. در واقع من مواردی که آن سال‌ها وجود داشت مثل جملات و اصطلاحات را به نوعی یادآوری می‌کنم. در ادامه به این هم می‌رسیم که برخی مواقع به زبان خنده‌بازار مثل واحد پولی که می‌گفتیم نزدیک شویم. مثلا در زبان آلمانی‌هایی که در سکانس‌هایی بازی می‌کنند. امیدوارم مردم در پخش از آن استقبال کنند و بتوانیم مردم را پای تلویزیون جمع کنیم. این تلاش من، تیم تولید و مدیران شبکه است که لحظات خوشی را برای مردم بسازیم. به نظرم در چند قسمت اول می‌تواند مخاطب خود را پیدا کند.

رویکرد

«دست‌انداز» پرونده عباسی

مجموعه «دست‌انداز» هم جزو مجموعه‌هایی است که شهاب عباسی سکان آن را در دست داشت و مثل «خنده‌بازار» توانست خط خود را پیدا کند. سری جدید طنز تلویزیونی دست‌انداز به کارگردانی شهاب عباسی، نویسندگی حمزه صالحی و تهیه‌کنندگی سعید عباسی بود که با ساختاری متفاوت و جدید در شش آیتم روی آنتن می‌رفت. بازیگران این مجموعه تلویزیونی ساناز سماواتی، اردشیر منظم، شهاب عباسی، آرش میراحمدی، ابراهیم شفیعی، کوروش معصومی، مرتضی رستمی، سوسن پرور، میثم رستگاری، فرشته ترابی، شهره اشتری، بهنوش بختیاری، خشایار راد، افشین سنگ‌چاپ، حمید نیک‌نبرد، بهراد خرازی، پیمان مرادی، فرشته آلوسی، فاطیما درستکار، حمید عرب، محمد طاهرخانی، سیامک فروغ و حامد میرزاپور بودند.

تهیه‌کننده دست انداز درباره بازخوردهای برنامه گفته بود: سری جدید این برنامه برگرفته از نقد و حمایت‌هایی است که مخاطبان نسبت به این برنامه داشتند و ما را به سمت‌وسویی سوق دادند که حاصلش در سری جدید به نمایش درمی‌آید.

آنتن

«نوروز ۷۲» و بنای طنز آیتمی

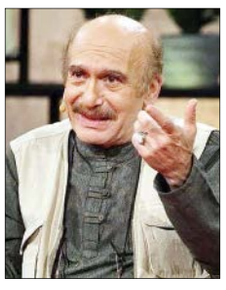

«نوروز ۷۲» را هم باید در ادامه طنزهای آیتمی دانست که به کارگردانی و نویسندگی داریوش کاردان، علی عمرانی و مهرداد خسروی پخش شد. این مجموعه در اسفند ۷۱ ضبط و در نوروز ۷۲ روی آنتن رفت. برنامه مذکور نخستین برنامه تلویزیونی طنز آیتمی بود که بعدها در مجموعه‌های مشابهی مانند «ساعت‌خوش» متداول شد. بازیگرانی مثل فریبا متخصص، داریوش موفق، حمید لولایی، اردشیر منظم و نعیمه نظام‌دوست در این مجموعه طنز آیتمی به هنرمندی پرداختند. بازیگرانی که برخی از آنها بعدها و در مجموعه‌های طنز آیتمی دیگر هم نقش‌آفرینی کردند. این برنامه با ترکیبی از طنزهای مختلف آیتمی، مجری، پلاتو، گزارش و موسیقی ساخته شد که در موسیقی آن هم تلاش شده بود برای نخستین‌بار از حضور خوانندگان پاپ و ملودی‌های ایرانی و سازهای الکترونیکی استفاده شود. حرکتی که تا آن روز در هیچ‌یک از شبکه‌های تلویزیونی متداول نبود. مجموعه طنز نوروز ۷۲، با همکاری گروهی رادیویی تولید شد که پیش از این عمده فعالیت‌شان معطوف به نمایش‌ها و برنامه‌های مختلف رادیویی می‌شد.

گزارش تصویری

طنز با چاشنی قصه

مجموعه «طنزستان» که حالا با عنوان «جورچین» روی آنتن می‌رود، یک ویژگی متفاوت با کارهای دیگر طنز دارد. پرداختن به قصه‌های مختلف با یک سرخط ثابت. امکان دارد مخاطب ابتدا تصور کند با یک طنز صرفا آیتمی مواجه است اما در ادامه متوجه می‌شود، یک قصه ثابت را دنبال می‌کند که به بخش‌های مختلف تقسیم شده است. روایت فتوحی به‌عنوان کارگردان شاید کمی نزدیک به مجموعه خنده‌بازار باشد اما خلاقیت‌هایی که در آن ارائه شده، آن را به یک مجموعه متفاوت تبدیل کرده است. این مجموعه که تنها یک قسمت آن برای رونمایی در شب میلاد حضرت علی(ع) روی آنتن رفت، قرار است از این هفته به صورت ثابت مهمان سیما شود.

برای دیدن عکس‌های بیشتر از این سریال کیوآرکد روبه‌رو را اسکن کنید